

חוק אלוף שטן

וספרתם לכם

1. ויקרא כג

(ט) וידבר ה' אל משה לאמר: (י) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הפחן: (יא) והניף את העמר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת וניפנו הפחן... (יד) ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורותיכם בכל משבתיכם: (ס) (טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: (טז) עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה':

2. רמב"ן ויקרא כג לו

"עצרת היא" כי שם נעצר הכל וצוה בחג המצות שבעה ימים בקדושה לפניהם ולאחריהם כי כולם קדושים ובתוכם ה' ומנה ממנו תשעה וארבעים יום שבעה שבועות כימי עולם וקדש יום שמיני כשמיני של חג והימים הספורים בינתיים כחולו של מועד בין הראשון והשמיני בחג והוא יום מתן תורה שהראם בו את אשו הגדולה ודבריו שמעו מתוך האש

3. ספר החינוך מצווה שו

משרשי המצוה. על צד הפשט, לפי שכל עקרון של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמים וארץ, וכמו שכתוב (ירמיהו לג כה) אם לא ברייתי יומם ולילה וגו', והיא העקר והסבה שנגאלו ויצאו ממצרים, כדי שיקבלו התורה בסיני ויקימוה... וענין גדול הוא להם יותר מן החרות מעבדות, ולכן יעשה השם למשה אות בצאתם מעבדות לקבלת התורה, כי הטפל עושין אותו אות לעולם אל העקר. ומפני כן, כי היא כל עקרון של ישראל ובעבורה נגאלו ועלו לכל הגדלה שעלו אליה, נצטוינו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה להראות בנפשנו התפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו כעבד ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחרות.

4. אור החיים הקדוש ויקרא כג טו

וספרתם לכם פירוש סיבת ספירה זו היא לסיבתכם לטהרתכם שזולת זה תיכף היה ה' נותן להם התורה... ובדרך רמז רמז באומרו וספרתם על דרך אומרם ז"ל כי נשמות עם בני ישראל הם בבחינת הלוחות, ובאמצעות תחלואי הנפש וטומאת התיעוב יתלכלכו ויחשיך אורם, וארז"ל (ויק"ר פל"ב) כי הלוחות של סנפריגון היו. לזה אמר וספרתם לכם פירוש באמצעות מנין זה אתם מאירים כסנפריגון את עצמיכם:

5. שפת אמת אמור תרמ"ד

וכמו כן בזמן הזה שהוא עיקר גידול התבואות ואילנות לכן צריכין להתדבק בהשי"ת בימים אלו והם הכנה על כל השנה. וכמו כן בדורות. בימים אלו אחר יצ"מ שנמשכו בניי אחר הקב"ה במדבר כדכתי' זכרתי לך חסד נעוריק. ובוודאי מדזה נשאר זכירה בשמים לדורות ממילא יש התעוררות בנשמות בניי להתבטל אליו ית' בימים אלו. לכן כתי' וספרתם לכם כי הזמן מוכשר עתה לכן. ולאשר

דור המדבר היו באמת תמימים שהרי נמשכו אחריו כבהמה כדכ' במד' בפ' משכני אתריך נרוצה. לכן זה הזכות עומד לפניו ות' כמ"ש יודע ה' כו' ונחלתם לעולם תהי' שגשאר התעוררות הימים האלו בכל שנה ושנה. וכמו שהי' אז מעשה זו הכנה לקבלת התורה כמ"ש אח"ז הביאני המלך חדריו כו'. כמו כן כפי הברור וחפוש ותשוקה אליו ית' בימי הספירה בכללות ישראל וכמו כן בפרט כך זוכין אח"כ בשבועות לקבל הארה חדשה מקבלת התורה:

6. אסתר רבה י ד

מהר קח את הלבוש ואת הסוס [וגו'] ויקח המן את הלבוש ואת הסוס (אסתר ו, י יא), הלך לו אצל מרדכי, מין שהגידו למרדכי שהוא בא, נתירא עד מאד, והיה יושב ותלמידיו לפניו. אמר להם לתלמידיו, בני, רוצו והבדלו מפאן שלא תפנו בגחלתי, שפרי המן הרשע בא להגני. אמרו, אם תמות נמות עמך. אמר להם, אם פן נעמד בתפלה ונפטר מתוך התפלה, וחסלון צלותהון יתבוין ועסקין בהלכות מצות העמר, שהרי אותו היום ט"ז בניסן היה, ובאותו היום היו מקריבין עמר בזמן שבית המקדש קיים. אתא המן לגביהון אמר לון במה אתון עסקין, אמרו לו במצות העמר, הךא הוא דקתיב (ויקרא ב, יד): ואם תקריב מנחת בפורים לה' וגו', תמן אמרי הלכות קמיצה אהו ליה ודבר אהד שהיו קומצין מן העמר. אמר לון והדין עומרא מהו דדהב או דקסף, אמרי ליה לא דדהב ולא דקסף ולא דחיסין, אלא דשעורין. אמר לון בכמה הוא טימיה דידיה הוה בעשרה קנטרין, אמרין ליה סגון בעשרה מנין. אמר לון קומו דנצחון עשרה מנכון לעשרה אלפי קנטרין דקסף דילי.

7. אורות ישראל ח א

ולפיכך מחובר הוא פסח לעצרת ע"י ספירת העומר שבבית המקדש, שהיא מחברת את מנחת השעורים, מאכל בהמה, נטית הרגש הטבעית, אל החטים, מאכל אדם, העלוי השכלי הרוחני, "עץ הדעת חטה היה". ושני הכחות היסודיים האלה מגלים את כל מלא ערכם ופעולתם, במעמקי הנפש ומרחבי החיים, בהופיעם כל אחד בצורתו העצמית השלמה, באין שום רבר מעיק לו כלל, ובהתכנסם והתקשרם יחד למערכה אחדותית עליונה.

8. שפת אמת אחרי מות תרמב

כמעשה א"מ כו' את משפטי תעשו כו'. הוא הקדמה לתקן המעשים והוא תיקון המדות כענין דרך ארץ קדמה לתורה. פרישות מקנאה תאוה כבוד. וע"ז ניתקן ימי הספירה תיקון המידות להיות דאויין אח"כ לקבל התורה. ויש לכל אדם מקודם לחפש אחר המטמוניות שבו. כי החוחים מסבבין תמיד גם בלב.